

סוג הבחינה: א. בגרות לבתי ספר על-יסודיים
מועד הבחינה: ב. בגרות לנבחנים אקסטרניים
מספר השאלון: קיץ תשע"ג, 2013
904441
לנבחנים אקסטרניים — 05
נספח: תכנית הלימודים (לשאלון 05 בלבד)

ספרות עברית וכללית

2 יחידות לימוד

הוראות לנבחן

א. משך הבחינה: שלוש שעות.

ב. מבנה השאלון ומפתח ההערכה: בשאלון זה חמישה פרקים.

פרק ראשון — שירה (שירת ביאליק, שירת המאה ה־20)

פרק שני — סיפור קצר

פרק שלישי — דרמה

פרק רביעי — רומאן ונובלה

פרק חמישי — סיפור שלא נלמד

משלושת הפרקים הראשונים יש לבחור בשני פרקים, ולענות על השאלות לפי ההוראות בכל פרק (לכל פרק — 28 נקודות).

הפרק הרביעי (רומאן ונובלה — 28 נקודות) והפרק החמישי (סיפור שלא נלמד — 16 נקודות) הם **חובה**. עליך לענות על השאלות שבהם לפי ההוראות בכל פרק.

ג. חומר עזר מותר בשימוש: (1) לנבחנים אינטרניים: רשימה מודפסת של היצירות שנלמדו.

(2) לנבחנים אקסטרניים: תכנית הלימודים המצורפת.

ד. הוראות מיוחדות: (1) רשום בראש כל תשובה את מספר הפרק ואת מספר השאלה

שבחרת להשיב עליה.

(2) לנבחנים אינטרניים: **חובה** לצרף למחברת הבחינה את רשימת

היצירות שנלמדו.

(3) אין להדגים באמצעות אותה יצירה בתשובות שונות.

(4) שים לב לכתב, לכתוב, לפיסוק ולכללי הדקדוק.

כתוב במחברת הבחינה בלבד, בעמודים נפרדים, כל מה שברצונך לכתוב בטיטה (ראשי פרקים, חישובים וכדומה).
רשום "טייטה" בראש כל עמוד טייטה. רישום טייטות כלשהן על דפים שמחוץ למחברת הבחינה עלול לגרום לפסילת הבחינה!

ההנחיות בשאלון זה מנוסחות בלשון זכר ומכוונות לנבחנות ולנבחנים כאחד.

ב ה צ ל ח ה !

/המשך מעבר לדף/

ה ש א ל ו ת

פרק ראשון — שירה (שירת ביאליק, שירת המאה ה-20)

אם בחרת בפרק זה, ענה על שתיים מהשאלות 1-16:
על שאלה אחת משירת ביאליק (שאלות 1-4),
ועל שאלה אחת משירת המאה ה-20 (שאלות 5-16).
(לכל שאלה — 14 נקודות; סה"כ — 28 נקודות)

ענה על אחת מהשאלות 1-4.

שירת ביאליק

1. קרא את השיר שלפניך, וענה על שני הסעיפים א-ב שאחריו.

הקניץ גוע / חיים נחמן ביאליק

הקניץ גוע מתוך זֶהב וְכֶתֶם
ומתוך האֲרָגָמֶן
שֶׁל־שִׁלְכֶת הַגְּנִים וְשֶׁל־עֲבֵי עֲרָבִים
הַמִּתְבֹּסְסוֹת בְּדָמָן.

ומתרוקן הַפְּרִדָּס. רק טִילִים יְחִידִים
וְטִילֹת יְחִידוֹת
יִשְׂאוּ עִינֵם הַבּוֹקֶה אַחֲרֵי מְעוֹף הָאַחֲרוֹנָה
בְּשִׁירוֹת הַתְּסִידוֹת.

ומתיתם הַלֵּב. עוֹד מְעַט יוֹם סְגִיר
עַל־הַחֲלוֹן יִתְדַפֵּק בְּדַמָּה:
„בְּדַקְתָּם נַעֲלִיכֶם? טִלְאֲתֶם אֲדָרְתְּכֶם?
צֵאוּ הָכִינוּ תְּפֻחֵי אֲדָמָה.”

א. שני הבתים הראשונים בשיר הם מעין רקע והסבר ל"יתמות הלב" (בית שלישי).

הסבר והדגם קביעה זו. בסס את תשובתך על ציורי הלשון ועל התמונות בשני הבתים הראשונים. (9 נקודות)

ב. האם לדעתך שתי השורות המסיימות את השיר הן ביטוי ל"יתמות הלב" או שהן מבטאות

ניסיון להיחלץ ממנה? נמק והדגם את דבריך. (5 נקודות)

2. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריך.

פַּעֲמֵי אָבִיב / חיים נחמן ביאליק

הִיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת, גָּבְהוּ שָׁמַי הַשָּׁמַיִם,
וַיִּגְלוּ מִרְחָקִים בְּהִירִים, רַחֲבֵי יָדַיִם –
עַל-הָהָר עֹמְדוֹת רִגְלֵי הָאָבִיב!
עַל-הַמִּגְרָשׁ עִם-שָׁמֶשׁ אֲדִים חֲמִים מִשְׁתַּשְּׁחִים,
מִן-הָעֵצִים הָרֻטְבִּים פֶּטוּרֵי צִיצִים מִתְּפֹתָחִים –
הִיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת מִסָּבִיב.

עוֹד לֹא-פָרְצוּ הַנִּגְהוֹת, אֵין עוֹד צִלְצִלֵי תְרוּעָה –
מֵאֲלִיָּה תִתְפַּשֵּׁט שִׁירָה זָכָה וְצִנּוּעָה,
אוֹרוֹת רָבִים כְּמוֹ בִקְעִים וְעוֹלָיִם –
חֲבוּ כְמֶעֶט! וְהִתְפָּרֵץ עוֹ הַחַיִּים הַחֲתוּמִים,
יִצִּיץ פֶּתָאֵם וַיִּתְּגַל כָּל-עֹז הָעֲלֹמִים,
כָּל-הַכּחוֹת הַפְּרִים, הַגְּדוֹלִים!

וּמֵה-מִתּוֹק הָאוֹר וּמֵה-מִתּוֹק הָרוּחַ!
פָּנִים שֶׁחֲקוֹת בְּכָל, בְּאֶשֶׁר עֵין תִּנּוּחַ –
שֶׁם רְעוּתָה לִקְרֹאתָה מִן-הָרֶת.
וּמִכָּל אֶלֶי-כָּל חוּטֵי זָהָב נִמְתָּחִים;
עוֹד מֶעֶט וְהִשְׁתַּפְּכָה בְּלִבְנֵת הַפָּרָחִים
שֶׁפַעַת נֶעַר הַלְיוֹ זֶה הָעֵתֶרֶת.

עוֹד מֶעֶט וְהִשְׁתַּפְּכוּ בְּפִרְחִים לְבָנִים
גַּם-נִעֲוָרֵי הַחֲדָשִׁים וְחִלְמוֹתֵי הַיָּשָׁנִים,
כִּי גַם-בָּם נִשְׁבָּה רוּחַ הָאָבִיב.
וּמִלְכָּבִי הַמֶּלֶא כָּל-הַגִּיגִי אֲשִׁיחָה,
וּבְדִמְעוֹת מִזְהִירוֹת שְׁחוּר יְאוּשִׁי אֲדִיחָה –
הִיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת מִסָּבִיב!

במשפט "הִיְתָה רוּחַ אַחֶרֶת", הנזכר בשיר שלוש פעמים, מובע הרעיון המרכזי בשיר.

הסבר והדגם קביעה זו על פי שניים מבתי השיר.

3. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחרינו.

לא זכיתי באור מן ההפקר / חיים נחמן ביאליק

לא זכיתי באור מן ההפקר,
אף לא בא לי בירשה מאבי,
כי מסלעי וצורי נקרתי
וחצבתי מלכבי.

ניצוץ אחד בצור לבי מסתתר,
ניצוץ קטן – אך כלו שלי הוא,
לא שאלתי מאיש, לא גנבתי –
כי נמני ובי הוא.

ותחת פטיש צרתי הגדולות
כי יתפוצץ לכבי, צור עזי,
זה הניצוץ עף, נתו אל-עיני,
ומעיני – לחרתי.

ומחרווי יתמלט ללבבכם,
ובאור אשכם הצתי, יתעלם,
ואנכי בחלבי ובדמי
את הבערה אשלם.

תאר את זיקתו של המשורר אל שירתו ואל הקוראים כפי שהיא באה לידי ביטוי בשיר. הסבר
והדגם את דבריך.

4. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריך.

זְרִיתִי לְרוּחַ אֲנָחְתִּי / חיים נחמן ביאליק

זְרִיתִי לְרוּחַ אֲנָחְתִּי
וּבְרוּחַ הַחֹל דְּמַצֵּת עֵינַי;
הָרוּחַ! אִם תִּמָּצָא אֶת־אָחִי
אֶמְרֶה־לוֹ – אוֹד עֲשֵׁן הַגָּבִי.

אֶמְרֶה־לוֹ: בִּי נָבַע מְקוֹר אוֹרָה –
וַיִּבֶשׁ נְטָפִים נְטָפִים;
בְּלִבִּי שְׁלֵהֶבֶת יִקְדָּה –
וּתְדַעַךְ רְשָׁפִים רְשָׁפִים.

וְעֵתָה מַעֲיָנִי כְּמוֹ פָּצִיעַ:
רַק שׁוֹתֶת וּמִטְפֹּטֶף לְפָעָמִים;
וּלְבָבִי עוֹד יַעֲשֵׂן בְּמִסְתָּר
מְגוֹלָל בְּאֶפֶר וּבְדָמִים –

כיצד ממחישים ציורי הלשון בשיר את תהליך ההתרוקנות שהמשורר מקונן עליו?
הסבר והדגם את דבריך.

/המשך בעמוד 6/

ענה על אחת מהשאלות 5-16.

שירת המאה ה־20

שירי רחל

5. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

רק על עצמי / רחל

רק על עצמי לספר ידעתי.
צר עולמי כעולם נמלה,
גם משאי עמסתי כמוה,
רב וכבד מכתפי הדלה.

גם את דרכי — כדרכה אל צמרת —
דרך מכאוב ודרך עמל,
יד ענקים ודונה ובוטחת,
יד מתבדחת שמה לאל.

כל ארחותי הליו והדמיע
פחד טמיר מיד ענקים.
למה קראתם לי, חופי הפלא?
למה כזבתם, אורות רחוקים?

הסבר את התרומה של מוטיב היד, המופיע בשיר שלוש פעמים, לבניית משמעות השיר.

הדגם את דבריך.

6. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחרינו.

פגִישה, חצי פגִישה / רחל

פגִישה, חצי פגִישה, מִבְּט אֶחָד מֵהִיר,
קִטְעֵי נִיבִים סְתוּמִים — זֶה דִּי...
וְשׁוֹב הַצִּיף הַכֹּל, וְשׁוֹב הַכֹּל הַסָּעִיר
מִשְׁבֵּר הָאֲשֶׁר וְהַדְּוִי.

אף סֶכֶר שִׁכְחָה — בְּנִיתִי לִי מִגֵּן —
הִנֵּה הִיא כְּלֹא הִיא.
וְעַל בְּרָכִי אֶכְרַע עַל שְׁפַת אָגַם סוֹאֵן
לְשִׁתּוֹת מִמֶּנּוּ לְרוֹנֶה!

צירוף המילים "מִשְׁבֵּר הָאֲשֶׁר וְהַדְּוִי" מבטא את הרגשות המעורבים של הדוברת.
הסבר והדגם כיצד רגשות אלה באים לידי ביטוי בשיר כולו.

7. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחרינו.

זְמַר נוֹגָה / רחל

הַתְּשֻׁמָּע קוֹלִי, רְחוּקִי שְׁלִי,
הַתְּשֻׁמָּע קוֹלִי, בְּאֶשֶׁר הִנֵּךְ —
קוֹל קוֹרֵא בְּעֹז, קוֹל בּוֹכָה בְּדָמִי
וּמַעַל לְזִמְן מְצוּהַ בְּרָכָה?

תָּבֵל זֹו רָכָה וְדָרְכִים בָּהּ רַב.
נִפְגָּשׁוֹת לְדָק, נִפְרָדוֹת לְעַד.
מִבְקָשׁ אָדָם, אֵף כּוֹשְׁלוֹת רִגְלָיו,
לֹא יוֹכֵל לְמַצֵּא אֶת אֲשֶׁר אֶבֶד.

אַחֲרוֹן יָמֵי כָּבֶד קָרוֹב אוֹלִי,
כָּבֶד קָרוֹב הַיּוֹם שֶׁל דְּמָעוֹת פְּרִידָה,
אַחֲכָה לָךְ עַד יִכְבּוּ חַיִּי,
בְּחִכּוֹת רַחֵל לְדוֹדָהּ.

בחר בשלושה ניגודים מן השיר, פרש אותם, והסבר את תרומתם לבניית משמעות השיר.

8. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

מנגד / רחל

קשוב הלב. האזן קשבת:
הבא? היבוא?
בכל צפיה
יש עצב נכו.

זה מול זה — החופים השנים
של נחל אחד.
צור הגזרה:
רחוקים לעד.

פרוש כפים. ראה מנגד
שמה — אין בא.
איש ונכו לו
על ארץ רבה.

"זה מול זה — החופים השנים
של נחל אחד".

פרש מטפורה זו, והסבר כיצד היא משקפת את גורל האדם. בסס את דבריך על השיר כולו.

שירי אורי צבי גרינברג

9. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

שיר נס השיר / אורי צבי גרינברג

כל שיר אִמְתִּי – הוא נִס:
הוא פְּתִיחַת הַשָּׁעַר וְהַפְּשֻׁלָּת הַיְּלֹוֹן:
מְשִׁיב רִיחוֹת הַנִּיחוּחַ מִן הַשָּׂדֶה הָאֲבוֹד:
מֵאֲבִי הַנַּחַל וּמִנֶּפֶשׁ הַבָּאָר וְהַקִּילּוֹן:
לְשֵׁם עֲפֹת צִפְרִים בְּעִינֵים סְגוּרוֹת:
כָּנֹף לְמִטָּה וְכָנֹף לְרוֹם –

הַיְלָדוֹת הֵיא מַעְבֵּר מִזֶּה שֶׁל הַתְּהוֹם:
הַשְּׂמֶשׁ עוֹלָה שָׁם כָּלֵב הַלְּבָבוֹת הַקּוֹרְנִים
בְּשֹׁאֲגַת כְּסוּפָם לְמַעְלָה מִן חֲלוֹם.

אֲנִי מִמֶּשֶׁשׁ אֶת הָעֲנָפִים וְגִזְעֵי הָעֵצִים הַחֲמִים
אֶת הַרְגְּלִים הַדְּקוֹת שֶׁל אֵילוֹת הַשָּׂדֶה
וְאֶת גּוֹפֶן,
וְאַחֲרֵי צִפּוֹר מְדַד־הַשֶּׁם גַּם אֲנִי מְדַדָּה.

הָאֵם אֵינֶנָּה, לֹא אֲדַע מְקוֹם עֲפָרָה
אֶךְ טְבוּעָה הִיא בְּמַהוּתִי בְּכֶסֶף שִׁיבְתָּה וְתַמַּת הַנְּעִרָה.
וְשִׁיר הָעֶרֶשׁ עַל גְּדִי הַזֶּהָב
שֶׁנִּסַּע לְסַחֵר מִגְדִּים
צְמוּקִים וְשִׁקְדִים וּוְרָדִים
הוֹמָה בְּלֵב כְּכִנְרֵת־נְגוּנָיו שֶׁל הָאֵב.
אֲנִי אוֹהֵב הַמְּאֻכְלִים וְהַבְּשָׂמִים שֶׁהוּא אֹהֵב
וְכוֹאֵב כְּאֵב גְּלוּת הַשְּׂכִינָה אֲשֶׁר הוּא כְּאֵב.

מהו כוחה של השירה על פי "שיר נס השיר"? הסבר והדגם את דבריך.

10. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריך.

שִׁיר אֲמִי וְהַנַּחֵל / אורי צבי גרינברג

ואולי אֵל הַנַּחֵל הֵוא מִימֵי הַנְּעוּרוֹת
הַשּׁוֹטֵף פִּי סֵדְנוּ שֶׁל הָעֵץ הַכְּרוֹת
הַמִּלְחָד אֶת גְּדוּרוֹת הַזְּרָדִים הַחוּמִּים
שֶׁל גְּנֵי הַפְּרוֹת שָׁם, תְּבוּא הַנְּעִירָה
אֲדָמַת הַשָּׁעַר, הִיא אֲמִי.. דְּמָדוּמִים.
וּתְפֹשֵׁט בְּגָדֶיהָ וּבְכַתְנַת מְשִׁיָּה
תֵּרֵד שָׁם בַּנַּחֵל, אָרְאָנָה שׁוֹחָה:
אֱלֹהִית הִיא בְּמִים נְאוּהָ בְּכַחַה!
דּוּמִיָּה וְנִיחוּחַ פְּרוֹת מְסָבִיב.
וְאֲנִי עוֹד אֵינְנִי בְּקוּם וְאֲבִי
עוֹדוֹ עֲלָם בְּנוֹף בֵּית אִמּוֹ וְאֲבִיו.

וְהִנֵּה הִיא עוֹלָה מִן הַנַּחֵל.. אֲמִי:
הַנְּעִירָה הַכְּרָה אֲדָמַת הַשָּׁעַר
בְּלִבָּנֶת הַבְּתוּלִים בְּכַתְנַת מְשִׁיָּה
וְאֵין הִיא רוֹאָה אֶת בְּנֵה הַמַּבְּגָר
הַעוֹמֵד וְרוֹאָה אֶת אִמּוֹ בְּעוֹלָם
וְנַעֲרָה הִיא בְּטָרֶם-עֵת־אִם, בְּאֲשִׁיָּה
נוֹגֶה רֹאשָׁה בְּעֶרֶב יוֹם אֵל גְּדוּרוֹת
הַזְּרָדִים הַחוּמִּים
שֶׁל גְּנֵי הַפְּרוֹת,
שְׁנוּסָפָה עַל מוֹתָקָם מִתִּיקוֹת דְּמָדוּמִים..

הֵה הַכְּסִיף זֶה הָרֹאשׁ וְהַשֶּׁלֶג זֶה הָרֹאשׁ
עַדִּי שְׁנֹכַפֵּשׁ בְּדָמוֹ בְּעֶפֶר
שֶׁנִּשְׁפָּף בִּידֵי גוֹי גְּרָמְנִי בְּאֶכְזֶר.
וְהֵבֵן לֹא שָׁלֵם וְאֶת הַבוֹר לֹא חָפַר.

הסבר כיצד התיאורים האידיליים בשיר מטרימים ומעצימים את תחושת האבדן של הבן-המשורר.

11. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחרינו.

קדושי דומיה / אורי צבי גרינברג

בלילות הלבנה אומרת אמי הקדושה
לאבי הקדוש:
כשנולד לי הבן אקלעה הלבנה בחלון,
מיד הוא פקח את עיניו והביט בה; מאז
רונן זה זיוה בדמו עד היום
ולבנה מהלכת מאז בין שיריו –

הרבה כסף-אלדמי היה באבי,
אבל רכב הנדוד לא עמד לעת כסף
סמוך לביתו..
לכן הוא ידע דומיה ונגון,
ואהב-בעיניו פנפי צפרים.
" – ברצותן לעוף, הן עפות להן.. כך."

אך אמי.. רתמת רכב נדוד לכספה:
לפי דפק הלב ידע כל ישה גם ללך
ברגלים ממש על הים:
לפי משעול-הלבנה-על-גלים
אלי, אל הבן, בציון –
אך לא מצאתני יושב על החוף מחכה-לה
וחזרה עם משעול-הלבנה-על-גלים:
עיפת נדוד, חמת ראש, מפת ים.

עכשו – גם אמי כאבי: קדושי דומיה.
יש משעול-לבנה על גלים נוצצים;
ויש הבן היחיד
השריד
בעולם –

הלבנה בשיר מסמלת את הקשר המשולש בין הבן, האם והשירה.
הסבר והדגם קביעה זו.

12. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריה.

מחזה שבת קדש בשמים / אורי צבי גרינברג

אמי, קר פה לבנו, אף-על-פי שהשמש עלי!
קר לי בלעדיך בעולם. בלעדי אבא גוף-כל-נגה נגון.
בלעדי אחותי, בת זקוניכם, אילת השחר שלי ביפיה
בעודני בבית נער טוה תכלת וזהב.. ושוקק רננים,
ואילת הסהר שלי מרחוק בין עננים.

קר לי בעולם. חשך נגר בי דמי.

על סף בית מדרש בשמים, כמתכנת זה-שנשרף בעירנו,
יושבת עירמה מלכלכת בדמיה בתך אחותי,
ואת אמנו בשמלת-השבת עומדת עליה בהלך
כדי לבסותה בצלך –
והשמים שתוקים.. ולכן שומעים קול לחשם של הכוכבים
כגחלי אש מדובבים ארמית
בתולתא קדישתא שבת מלכתא –

הנה יהודים באים.. שבת קדש בשמים –
חליל בשמים פותח בקול: הנך יפה רעיתי –
בתך מטה ראש במצדד, כצפור.
והנה היא קמה,
יוצאת ברקוד
לקראת כל היהודים
מלכלכת בדמיה; שהם הפסות לעורה..
– הנה אחי בא, הלל!
איפה היית, אחי?
למה לא באת להציל, אחי?
הן אהבתי, אחי!
רוקדת, שואלת אחותי.

(שים לב: המשך השיר והשאלה בעמוד הבא.)

הַיְּהוּדִים עוֹמְדִים וּבּוֹכִים.
וְגַם אֲנִי עוֹמֵד כָּךְ וּבּוֹכָה.
אֲבָל אֵין אֶת רוּאָה אֶת בְּנֶךְ בְּבִכּוֹ, אֲמִי!
כֹּה קָר לִי, כֹּה אֲבוֹי לִי!
אִיךָ הַגּוֹף יְכִילֵנִי עִם זֶה מְגוּרִי,
עִם זֶה בְּכִיִּי?

— יְכִילֶךְ זֶה הַגּוֹף, כְּהַכֵּל הָעוֹלָם
בְּמִלּוּאָה כָּל תּוֹגַת אַחֲרִיתָנוּ, בְּנִי!
וּכְהַכֵּל אֲדָמָה אֱלֹהִית כָּל דְּמִנוּ בְּשָׂרָנוּ, בְּנִי!
עַל בְּכִי־זֶה חַיָּה כְּעַל בְּרָזֵל מֵהֶתֶד.

צָרְפָּהּ בְּשִׁיר. זַעַם זֶה יִלְהֵט עַד.
כִּרָּה אֶפִּיק לִירֵדוֹן־זֶה־הַבְּכִי לַצִּמִּיתוֹת:
הַשְּׁנִי לִירֵדוֹן שִׁכְחוּ מֵלֵא —

עֲנֶתָה לִי אֲמִי וּפְנִיָּה אֵינָם:
כִּי מְכֻכֵּב רְחוּק פִּיָּה דְבָר — —

וְאַמְרָתִי: אֲמֵן.. יִרְדֵּן אֶל יִרְדֵּן.

מהו המחזה שהבן הניצול מתאר בשיר? הסבר והדגם כיצד מחזה זה מבטא את תחושות האבדן והאשם שלו.

שירי חיים גורי

13. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

יְרֵשָׁה / חיים גורי

הָאֵיל בָּא אֶחְרוֹן.
וְלֹא יָדַע אֲבָרְהָם כִּי הוּא
מְשִׁיב עַל שְׂאֵלַת הַיָּלֵד,
רֹאשִׁית-אוֹנוֹ בְּעֵת יוֹמוֹ עָרֵב.

נָשָׂא רֹאשׁוֹ הַשָּׁב.
בְּרֹאוֹתוֹ כִּי לֹא חָלַם חֲלוֹם
וְהַמְלֶאךָ נָצַב —
נִשְׁרָה הַמַּאֲכָלֶת מִיָּדוֹ.

הַיָּלֵד שֶׁהִתַּר מֵאֲסוּרָיו
רָאָה אֶת גֵּב אָבִיו.

יִצְחָק, כְּמִסְפָּר, לֹא הֶעֱלָה קֶרֶבֶן.
הוּא חֵי יָמִים רַבִּים,
רָאָה בְּטוֹב, עַד אוֹר עֵינָיו כָּהָה.

אָבֵל אֶת הַשְּׁעָה הֵהִיא הוֹרִישׁ לְצִאֲצָאִיו.
הֵם נוֹלָדִים
וּמַאֲכָלֶת בְּלֶבָם.

האיל מופיע בתחילת השיר, ואילו בפרשת העקדה במקרא האיל מופיע בסיום.
הסבר כיצד שינוי זה תורם להבנת משמעות השיר. בסס את דבריך על השיר כולו.

14. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריו.

מעשה ביונה / חיים גורי

מעשה ביונה
שירדה על כתפי מפרומים.
קלה מאד,
מגנות עיר החסד והרחמים.

דממנו יחדו
שעה תמימה וכינינו הרוח.
רציתי לומר לה:
תמימה, יונה תמימה,
מצאת לך מקום לנוח.

מעשה ביונה
שצנחה על כתפי,
לבנה, חמה.

עד נגעו בה שפתי
והיתה נוצתה אדמה.

על פי השיר, תאר את מערכת היחסים בין הדובר ליונה, והסבר מה לדעתך היונה מסמלת.

15. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריך.

אודיסס / חיים גורי

ובשובו אל עיר מולדתו מִצָּא ים
וְדָגִים שׁוֹנִים וְעֹשֶׁב צָף עַל הַגָּלִים הָאֲטִיִּים
וְשֶׁמֶשׁ נִחַלְשֶׁת בְּשׁוּלֵי שָׁמַיִם.

טעות לעולם חוזרת, אִמֵּר אודיסס בְּלִבּוֹ הָעֵיף
וְחֹזֵר עַד פְּרִשְׁת־הַדְּרָכִים הַסְּמוּכָה לְעִיר הַשְּׂכָנָה,
לִמְצֹא אֶת הַדֶּרֶךְ אֶל עִיר מוֹלְדָתוֹ שְׁלֹא הִיָּתָה מִיָּם.

הֵלֶךְ עֵיף כְּחוֹלָם וּמִתְנַעֵנֵעַ מְאֹד
בֵּין אֲנָשִׁים שֶׁדִּבְּרוּ יוֹנִית אַחֲרָת.
הַמָּלִים שֶׁנָּטַל עָמוּ כְּצִידָה לְדֶרֶךְ הַמַּסְעוֹת, גָּנוּעוּ בִּינָתִים.

רָגַע חֶשֶׁב כִּי נִרְדֵּם לִיָּמִים רַבִּים
וְחֹזֵר אֶל אֲנָשִׁים שְׁלֹא תָמָהּוּ בְּרֹאוֹתָם אוֹתוֹ
וְלֹא קָרְעוּ עֵינָיו.

הוא שָׁאֵל אוֹתָם בְּתַנוּעוֹת וְהֵם נָסוּ לְהִבִּין אוֹתוֹ
מִתוֹךְ הַמְּרַחֲקִים.
הָאֲרָגְמָן הַסָּגִיל וְהֵלֶךְ בְּשׁוּלֵי אוֹתָם שָׁמַיִם.

קָמוּ הַמְּבַגְרִים וְנָטְלוּ אֶת הַיְלָדִים שֶׁעָמְדוּ סְבִיבוֹ בְּמַעְגָּל
וּמָשְׁכוּ אוֹתָם.
וְאוֹר אַחֵר אוֹר הַצְּהִיב בְּבֵית אַחֵר בֵּית.

בָּא טַל וְיָרַד עַל רֹאשׁוֹ.
בָּאָה רוּחַ וְנִשְׁקָה לְשַׁפְתָּיו.
בָּאוּ מִיָּם וְשִׁטְפוּ רַגְלָיו כְּאֶבְרִיקָלְיָה הַזִּקְנָה
וְלֹא רָאוּ אֶת הַצִּלְקָת.
וְהַמְּשִׁיכִי בַּמּוֹרֵד בְּדֶרֶךְ הַמִּיָּם.

המפגש בין אודיסס ובין איתני הטבע מדגיש את כישלון המפגש שלו עם בני האדם.
הסבר והדגם קביעה זו על פי השיר.

16. קרא את השיר שלפניך, וענה על השאלה שאחריך.

שיר 21 מתוך מחזור השירים: **יְרִיד הַמַּזְרָח** / חיים גורי

בית 1	בְּקֶשֶׁי רַחֲמִים עָלֶיךָ שָׁכַךְ עוֹלָה לָהּ, שָׁכַךְ, בְּנִרְאָה, יַעֲלֶה לָהּ.	בית 7	קוֹלוֹת בָּאֶבֶק, פִּית נָחַר בְּסֵלֶם הַשָּׁמַיִם. יָפָה לְדַמְעוֹת. יָפָה לְיִבּוּשׁ בְּבִיסָה, מְגִדֵּל שָׁמֶשׁ.
בית 2	שׁוֹב מַשְׁהוּ תַנּוּ"כִי. שׁוֹב לֹא מַחֲוִלָּה הָיָא. יִלְדָּה טוֹבָה, שׁוֹמַעַת פֶּעַם וְעוֹד פֶּעַם בְּקוֹל יַחְזָקָא, חִיָּה בְדַמְיָה. וְעוֹד זֶה מְדַבֵּר וְזֶה בָּא, קוֹרָא בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַיִם.	בית 8	מִי יִגֵּן עַל שְׁלָה מַפְנִיָּה? אָחִי הַצֶּעִיר יְהוּדָה, הָאֵם אֵתָה יוֹדֵעַ?
בית 3	מִפְתַּחַת פֶּן יִכְלַע לָהּ — עֲצָלִיתִים חֲמוֹת, מִפְּרִשֵׁי רוּחַ עָרֵב, כְּמוֹ בְּרוֹדוֹס, נִנִּית. שְׁמוּעָה רְדוּמָה.	בית 9	וְלֹא יָד אֲדֹנִי עַל כַּתְפִּי. אֲדָמָה וְזִיתִים מְכַסִּיפִים.
בית 4	שׁוֹב קוֹלוֹת בָּאֶבֶב הַכְּבֹד — אָחִי הַצֶּעִיר יְהוּדָה, הָאֵם אֵתָה יוֹדֵעַ? הָאֵם אֵתָה שׁוֹמֵעַ? עוֹדְעוֹדִית. דּוּמָה לַעֲצָמָה.		
בית 5	עוֹרְכֵי הַשְׁתִּיקוֹת, אֲפֵלָה מְהֻרָּתָת מַעַל גְּגוֹתֶיהָ. עוֹד נָכִיא שָׁכַח רַע לוֹ, גַּם בְּשִׁכְתָּ.		
בית 6	כְּלָבִים אֲפֹרִים. נְכִיאֵי הָאוֹיְבִים בְּלִילָה, בְּדֶרֶךְ מְדוּרְגוֹת הָאֶבֶן, בְּדֶרֶךְ פְּרֻדְסֵי הַלִּילָה. קָרֵב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא לִילָה.		

הסבר את תרומתם של האזכור מספר יחזקאל (בית 2) ושל הציטוט משירו של אהוד מנור

(בתים 4, 8) להבנת משמעות שיר זה של גורי. הדגם את דבריך.

פרק שני – סיפור קצר

אם בחרת בפרק זה, ענה על שתיים מהשאלות 17-19.
(לכל שאלה – 14 נקודות; סה"כ – 28 נקודות)

סיפורים מאת עגנון (לא כולל הנובלה "בדמי ימיה")

17. ביצירות מאת עגנון שמות הדמויות מלמדים לעתים על אופיין.
הסבר והדגם קביעה זו על פי אחת הדמויות בסיפור מאת עגנון שלמדת.
ציין אמצעי נוסף לאפיון דמות זו (מלבד השם), והסבר את התרומה של אמצעי זה לעיצוב הדמות.

סיפורים עבריים מן המחצית הראשונה של המאה ה־20 (כולל סיפורים קצרים מאת עגנון), סיפורים

מתורגמים (לא כולל "איש זקן מאוד עם כנפיים עצומות" מאת גבריאל גרסיה מארקס)

18. בסיפורים קצרים רבים מעבר ממקום למקום משקף שינוי במצבה החברתי של הדמות המרכזית או מחולל שינוי בעולמה הפנימי.
הסבר והדגם קביעה זו על פי אחד הסיפורים הקצרים שלמדת.

איש זקן מאוד עם כנפיים עצומות / גבריאל גרסיה מארקס

19. תאר תופעות טבעיות ותופעות על־טבעיות בסיפור זה, והסבר כיצד התופעות שתיארת חושפות חולשות אנושיות־חברתיות.

פרק שלישי – דרמה

אם בחרת בפרק זה, ענה על אחת מהשאלות 20-27 (28 נקודות).

שים לב: בשאלות 20-27 אפשר לענות רק על פי טרגדיה של סופוקלס או טרגדיה של שקספיר.

טרגדיות של סופוקלס: "אנטיגונה", "אדיפוס המלך"

20. השאיפה של הגיבור הטרגי לפעול על פי ערכי המוסר אינה מונעת אותו מלטעות טעות גורלית. הסבר קביעה זו על פי המחזה מאת סופוקלס שלמדת ("אנטיגונה" או "אדיפוס המלך").

"אנטיגונה"

21. בטרגדיה "אנטיגונה" יש קונפליקט בין השקפות עולם שונות. הצג השקפות עולם אלה, והסבר כיצד הקונפליקט ביניהן מניע את העלילה הטרגית במחזה.

"אדיפוס המלך"

22. הכוח המניע את עלילת הטרגדיה "אדיפוס המלך" הוא הרצון של הגיבור לדעת את האמת. אמת זו מתגלה לו באמצעות מפגשים עם דמויות אחרות בטרגדיה. תאר שני מפגשים בין דמויות בטרגדיה "אדיפוס המלך" המובילים לגילוי האמת, והסבר את התרומה של כל אחד מהם לעיצוב העלילה הטרגית של המחזה.

טרגדיות של שקספיר: "המלט", "המלך ליר", "מקבת", "אותלו"

23. העמדת פנים וצביעות וכן הופעתם של כוחות על-טבעיים מאפיינות מחזות רבים של שקספיר. תאר כיצד אחד מן המאפיינים האלה בא לידי ביטוי בטרגדיה של שקספיר שלמדת, והסבר את תפקידו בעלילה הטרגית של המחזה.

"המלט"

24. הצג גורמים שעיכבו את ביצוע הנקמה על ידי המלט. בסס את דברייך על שת סצנות מן הטרגדיה. הסבר מה גורמים אלה מלמדים על דמותו של המלט. נמק והדגם את דברייך.

"המלך ליר"

25. הסבר כיצד עלילת המחזה מעידה על טעותו של המלך ליר במבחן האהבה שערך לבנותיו. נמק והדגם את דברייך. בתשובתך התבסס על שלוש סצנות מן הטרגדיה.

"מקבת"

26. לבחירה של מקבת ושל ליידי מקבת ברוע יש תוצאות טרגיות, המשפיעות על עולמם הפנימי ועל היחסים ביניהם. הסבר והדגם קביעה זו. בתשובתך התבסס על שלוש סצנות מן הטרגדיה.

"אותלו"

27. אחד הכוחות המניעים את עלילת הטרגדיה "אותלו" הוא הקנאה. הסבר והדגם קביעה זו על פי שלוש סצנות מן הטרגדיה.

פרק רביעי – רומאן ונובלה

שים לב: פרק זה הוא חובה. ענה על אחת מהשאלות 28-32 (28 נקודות).

רומאן עברי, נובלה עברית (לא כולל הנובלה "בדמי ימיה")

28. תאר דמות חריגה או דמות המייצגת מיעוט חברתי ברומאן עברי או בנובלה עברית שלמדת,

והסבר כיצד דמות זו מתמודדת עם סביבתה.

מהי הביקורת המשתמעת מהתמודדות זו? נמק את דברך.

רומאן עברי, נובלה עברית (כולל הנובלה "בדמי ימיה")

29. עלילות מקבילות או נקודות מבט שונות על נושאים מרכזיים ביצירה מאפיינות רומאנים ונובלות

רבים.

הסבר והדגם כיצד אחד ממאפיינים אלה בא לידי ביטוי ברומאן עברי או בנובלה עברית שלמדת.

מהי תרומתו של מאפיין זה למשמעות היצירה? הסבר את דברך.

בדמי ימיה / ש"י עגנון

30. תאר את מוטיב הכפילות והתאומים בנובלה, והסבר את תפקידו בבניית משמעותה.

והיום איננו כלה, החטא ועונשו, מאדאם בובארי, אנה קארנינה, המשפט, האמן ומרגריטה, אל המגדלור,

בית בודנברוק, מאה שנים של בדידות, הקול והזעם, אור באוגוסט

31. תאר דמות חריגה או דמות המייצגת מיעוט חברתי באחד מן הרומאנים שלעיל, והסבר כיצד

דמות זו מתמודדת עם סביבתה.

מהי הביקורת המשתמעת מהתמודדות זו? נמק את דברך.

32. עלילות מקבילות ונקודות מבט שונות על נושאים מרכזיים ביצירה, מאפיינות רומאנים רבים.

הסבר והדגם כיצד אחד ממאפיינים אלה בא לידי ביטוי באחד מן הרומאנים שלעיל.

מהי תרומתו של מאפיין זה למשמעות היצירה? הסבר את דברך.

פרק חמישי – סיפור שלא נלמד

שים לב: פרק זה הוא חובה. ענה על שאלה 33 (16 נקודות).

33. לפניך קטע מן הרומאן "סיפור על אהבה וחושך" מאת עמוס עוז. קרא אותו, וענה על שני הסעיפים א-ב שאחרי.

במה מתחיל הזיכרון שלי? הזיכרון הראשון-הראשון הוא נעל: נעל קטנה חומה חדשה וריחנית, עם שרוכים תאומים ועם לשון חמימה ורכה. ודאי היה זוג ולא רק נעל, אבל הזיכרון הציל לי רק אחת משתייהן. נעל חדשה, קצת נוקשה עדיין. כל כך אהבתי את ריחה, משב מענג של עור חדש, מבהיק, כמעט חי, ושל דבק סוליות חריף ומסחרר עד כדי כך שכנראה ניסיתי בהתחלה לנעול את הנעל החדשה והיא על פניי, על אפי, כמו מין זרבובית, כדי להשתכר מן הניחות.

אמי נכנסה לחדר ואחריה אבי ועמו כל מיני דודים או סתם מכרים. ודאי נראיתי להם חמוד-אך-תמוה, פניי הקטנים תחובים אל תוך הנעל, כי כולם פרצו בצחוק והצביעו עלי ומישהו געה וטפח שם בשתי ידיו על ברכיו ומישהו אחר חרחר והצריד, מהר-מהר תביאו מהר צלמנייה! (כי כך קראו אז למצלמה). צלמנייה לא הייתה בביתנו אך התינוק ההוא, כמעט שאני עדיין רואה אותו: כולו בן שנתיים, שנתיים ורבע, שער פשתן ועיניו גדולות ועגולות ותמהות. אבל ממש מתחת לעיניים, במקום אף במקום פה וסנטר, מזדרבב לו עקב של נעל, ומזדרבבת סוליה חדשה בהירה, סוליה-עוד-בתולה, מבהיקה, כי עוד לא התחילה לדרוך. מן העיניים ומעלה זהו ילד חיוור, ומן הלחיים ומטה רואים דג-פטיש או מין עוף קדמוני כבד-זפק.

מה חש התינוק? על כך אני יכול להעיד די בדיוק מפני שירשתי מן התינוק ההוא את מה שהרגיש באותו רגע: חדווה פולחת, חדווהההה פרועה, מסחררת, הנובעת מכך שכל הקהל מרוכז לרגע רק בו, מופתע ממנו, נהנה ממנו, מצביע עליו. ועם זאת – ובלו סתירה – הפעוט גם מיוחד והמום כולו מהמון-תשומת-לבם, שהוא צר מהכיל אותה, וקצת גם נעלב מצחוקיהם, הנה הוא כבר די קרוב לפרוץ בבכי, כי הוריו וזרים וכולם גועים-צוחקים-מצביעים-עליו-ועל-זרבוביותו, ושוב צוחקים ממנו בעוד הם צועקים זה אל זה, צלמנייה, מהר תביאו צלמנייה.

וגם מאוכזב כי קטעו לו, ממש באמצע, עינוג חושים ריחני-משכר של שאיפת ריח עור רענן וסחרחורת ניחוח של דבק מרעיד כליות ולב.

בקטע זה המספר המבוגר מתאר את זיכרון הילדות "הראשון-הראשון" שלו.

א. הסבר מהו המאורע המתואר בפסקה הראשונה, ומה הן התחושות שהוא עורר אצל הילד. (6 נקודות)

ב. מהו השינוי שחל בתחושותיו של הילד בעקבות כניסת המבוגרים לחדר (מהפסקה השנייה והלאה)? הסבר והדגם את דבריך. (10 נקודות)

בהצלחה!

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג: תכנית הלימודים

שים לב: תכנית לימודים זו כוללת גם יצירות שבהתאם למיקוד הוצאו מתכנית הבחינה בקיץ תשע"ג

נושאי הלימוד לבחינה בספרות

2 יחידות לימוד - שאלון מספר 005

1. מבנה תכנית הלימודים

קבוצות	פרקים
1. השירה העברית בימי-הביניים 2. שירי ביאליק 3. שירים מהמחצית הראשונה של המאה ה-20 : אלתרמן, גולדברג, אצ"ג, טשרניחובסקי, רחל 4. שירים מהמחצית השנייה של המאה ה-20 : ביטון, גורי, זך, זלדה, עמיחי	א. שירה
1. סיפורי עגנון 2. סיפור עברי מהמחצית הראשונה של המאה ה-20 3. סיפור עברי מהמחצית השנייה של המאה ה-20 עד המאה ה-21 4. סיפור מתורגם	ב. סיפור קצר
1. רומאן עברי 2. רומאן מתורגם 3. נובלה עברית 4. נובלה מתורגמת	ג. רומאן ונובלה
1. טרגדיה של סופוקלס או של שקספיר 2. מחזה עברי 3. מחזה מתורגם	ד. דרמה

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

2. מבנה הבחינה

- בבחינה יהיו חמישה פרקים כמפורט להלן :
 - שירה.
 - סיפור קצר.
 - דרמה.
 - רומאן ונובלה.
 - יצירה שלא נלמדה.
- הפרק הרביעי והפרק החמישי הם פרקי חובה. הפרק החמישי הוא יצירה שלא נלמדה (שיר או סיפור). תוכנו של הפרק הרביעי עשוי להשתנות ממועד למועד, על-פי הודעה במיקוד הלמידה. בהתאם לכך ישתנו תוכן הפרקים האחרים וסדרם. למשל, במועד מסוים יהיה הפרק הרביעי "רומאן ונובלה", ויתר הפרקים יהיו פרקי בחירה (שניים מבין שלושה, כמקובל כיום); במועד אחר יהיה הפרק הרביעי "שירה", והפרק "רומאן ונובלה" יהפוך לאחד מפרקי הבחירה, וכן הלאה.
- להלן חלוקת הנקודות בין פרקי הבחינה: 28 נקודות לכל אחד מארבעת הפרקים הראשונים (על הנבחן לענות על שלושה פרקים) ו-16 נקודות לפרק החמישי. סך-הכול – 100 נקודות.

3. נושאי הלימוד

פרק א – שירה

קבוצה ראשונה – השירה העברית בימי-הביניים

יש ללמוד חמישה שירים – שיר אחד מכל קבוצת שירים:

- א. ר' יהודה הלוי: יעירוני בשמך רעיוני; יחידה שחרי; ישנה בחיק ילדות
- ב. ר' יהודה הלוי: יפה נוף; לבי במזרח; הציקתני תשוקתי
- ג. ר' שלמה אבן גבירול: כתב סתיו; ראה שמש
- ר' משה אבן עזרא: כתנות פסים

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

- ד. ר' שלמה אבן גבירול: כאבי רב
ר' שמואל הנגיד: הים ביני ובינך; בכור אמי
ה. ר' שמואל הנגיד: התקבצו כי הזמן תמים; מת אב ומת אלול
ר' שלמה אבן גבירול: כתמר את בקומתך
(שירמן חיים, השירה העברית בספרד ובפרובנס, מוסד ביאליק, 1960)

קבוצה שנייה – שירי ביאליק

יש ללמוד חמישה שירים – שיר אחד מכל קבוצת שירים:

- א. הקיץ גווע; פעמי אביב
ב. על השחיטה, אם יש את נפשך לדעת
ג. לא זכיתי באור; זריתי לרוח אנחתי
ד. לבדי; אם ישאל המלאך
ה. הולכת את מעמי; לנתיבך הנעלם

קבוצה שלישית – שירים מהמחצית הראשונה של המאה ה-20

יש ללמוד חמישה שירים – שיר אחד מרשימת השירים של כל אחד מהמשוררים האלה:

- אלתרמן נתן: עץ הזית; ירח (שירים משכבר: כוכבים בחוץ, הקיבוץ המאוחד, 1999); דו-שיח (עיר היונה, הקיבוץ המאוחד, 1978); מטמורפוזות (הטור השביעי, כרך א' – תש"ג – תשי"ד, הקיבוץ המאוחד, 2005)
גולדברג לאה: מבית אמי א'; חמסין של ניסן ["אכן אדע, זה יום ללא תמורה"]; האומנם עוד יבואו ימים; סונט ט' ["מחלוני וגם מחלונך"] מתוך "אהבתה של תרזה די מון" (כתבי לאה גולדברג, כרך ב': מוקדם ומאוחר, ספריית פועלים, 1978)
גרינברג אורי צבי: קדושי דומייה; מחזה שבת קודש בשמים (רחובות הנהר, שוקן, תשל"ח; וכן: כל כתבי אצ"ג, כרך ו': רחובות הנהר, מוסד ביאליק, 1990–2004); שיר נס השיר; שיר אמי והנחל (כל כתבי אצ"ג, כרך ט': ספר העיגול)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

טשרניחובסקי שאול: ראי אדמה; הוי ארצי מולדתי; סונט יי ["את אינך יודעת"] מתוך המחזור "שירים לאילאיל"; לא רגעי שנת (כל כתבי שאול טשרניחובסקי, עם עובד, 1990; וכן: שירי טשרניחובסקי, דביר, 1968)

רחל: רק על עצמי; פגישה חצי פגישה; זמר נוגה; מנגד (שירת רחל, דבר, 1977; וכן: אתר בן יהודה – <http://benyehuda.org/rachel>)

קבוצה רביעית – שירים מהמחצית השנייה של המאה ה-20

יש ללמוד חמישה שירים – שיר אחד מרשימת השירים של כל אחד מהמשוררים האלה:

ביטון ארז: שיר זהרה אלפסיה; דברי רקע ראשוניים; פיגומים; תקציר שיחה (ציפור בין יבשות, הקיבוץ המאוחד, 1990)

גורי חיים: ירושה; אודיסס; מעשה ביונה; שיר מס' 21 ["בקשו רחמים עליה"] מתוך המחזור "יריד המזרח" (השירים, מוסד ביאליק והקיבוץ המאוחד, 1998)

זך נתן: אני שומע משהו נופל (שירים שונים, הקיבוץ המאוחד, 1984); שימו לב לסגול הרועד; נגד פרדה; ציפור שנייה (כל החלב והדבש, עם עובד, 1981)

זלדה: שני יסודות; ציפור אחוזת קסם; כאשר היית פה; כל שושנה (שירי זלדה, הקיבוץ המאוחד, 1985)

עמיחי יהודה: לא כברוש; משלושה או ארבעה בחדר (שירי יהודה עמיחי, כרך א': שירים 1948–1962, שוקן 2002–2004); תיירים (שם, כרך ג': שלוה גדולה: שאלות ותשובות); שיר 10 ["אני זוכר שאלה מספר לימוד החשבון"] מתוך המחזור "טיול ישראלי" (שם, כרך ה': פתוח סגור פתוח)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

פרק ב – סיפור קצר

הערה: בחורף תשע"ב, בקיץ תשע"ג ובחורף תשע"ד, **אחת** מן השאלות בפרק "סיפור קצר" תהיה על הסיפור "סיפור אהבה" מאת אהרון אפלפלד. בקיץ תשע"ג ובחורף תשע"ד, **אחת** מן השאלות בפרק "סיפור קצר" תהיה על הסיפור "איש זקן מאוד עם כנפיים עצומות" מאת גבריאל גרסיה מארקס.

קבוצה ראשונה – סיפורי שמואל יוסף עגנון

יש ללמוד **שתיים** מבין היצירות האלה:

המטפחת; עגונות (אלו ואלו, שוקן, 1998); האדונית והרוכל; מדירה לדירה; התזמורת (סמוך ונראה, שוקן, 1998); פנים אחרות; הרופא וגרושתו (על כפות המנעול, שוקן, 1998); המלבוש; תהילה; עם כניסת היום; פרנהיים (עד הנה, שוקן, 1998); שבועת אמונים* (עד הנה, שוקן, 1998); בדמי ימי*; גבעת החול* (על כפות המנעול, שוקן, 1998)
* בשל אורכן, כל אחת משלוש היצירות שלעיל המסומנות בכוכבית תיחשב כחלופה לשני סיפורים.

קבוצה שנייה – סיפור עברי מהמחצית הראשונה של המאה ה-20

יש ללמוד **שניים** מבין הסיפורים האלה:

אברמוביץ' ש"י (מנדלי מו"ס): שם ויפת בעגלה (סיפורים קטנים, דביר לעם, 1950)
בארוך זבורה: שפרה; פראדל (פרשיות, מוסד ביאליק, 1968)
בורלא יהודה: אתנן (כתבי יהודה בורלא: מרננת, דבר-מסדה, תשכ"ב)
ברדיצ'בסקי מיכה יוסף: קלונימוס ונעמי (כתבי מיכה יוסף ברדיצ'בסקי, דביר, 1965; וכן:
מיכה יוסף: פרויקט בן יהודה – <http://benyehuda.org/berdi>)
ברנר יוסף חיים: המוצא; עולה (בין מים למים, הקיבוץ המאוחד, 1980; וכן: ילקוט לבתי-הספר, הקיבוץ המאוחד, 1969; וכן: פרויקט בן יהודה – <http://benyehuda.org/brenner>)
ברקוביץ' יצחק דב: כרת; תלוש (כתבי י"ד ברקוביץ', כרך א', דביר, 1964; וכן: סיפורים נבחרים, דביר לעם, 1953)
גנסין אורי: סעודה מפסקת (כל כתביו, ספריית פועלים/ הקיבוץ המאוחד, 1982; וכן פרויקט

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

בן יהודה – <http://benyehuda.org/gnessin>

הזז חיים: אדם מישראל; שלולית גנוזה (**סיפורים נבחרים**, דביר, 1974)

פרץ יהודה לייב: שמע ישראל (**כל כתבי י"ל פרץ**, כרך א', דביר, 1962); בין שני הרים (שם, כרך

ב'; וכן: פרויקט בו יהודה – <http://benyehuda.org/perets>)

שופמן גרשום: הערדל; נקמה של תיבת זמרה; הניה (**כל כתבי גרשום שופמן**, כרך א', דביר ועם עובד, 1960)

שטיינברג יעקב: בת הרב; העיוורת; בת ישראל; בין לבני הכסף (**ילקוט סיפורים**, יחדיו, 1981)

שמי יצחק: הבריחה; בין חולות הישימון (**שישה סיפורים**, ספריית תרמיל, משרד הביטחון, 1984; וכן: **סיפורי יצחק שמי**, ניומן, 1971)

קבוצה שלישית – סיפור עברי מהמחצית השנייה של המאה ה-20 עד המאה ה-21
יש ללמוד **שניים** מבין הסיפורים האלה:

איני לאה: עד שיעבור כל המשמר כולו (**גיבורי קיץ**, הקיבוץ המאוחד, 1991)

אלוני ניסים: שמיל; להיות אופה (**הינשוף**, ספריית תרמיל, 1975; וכן: **הינשוף**, סדרת קלאסי כיס, עם עובד, 1997)

אפלפלד אהרון: שלושה; עשן; סיפור אהבה; ברטה (**עשן**, עכשיו, 1962); המצוד; קיטי (**בגיא הפורה**, שוקן, 1963)

בלס שמעון: בעיר התחתית (**בעיר התחתית**, ספריית תרמיל, משרד הביטחון, 1979)

בן נר יצחק: קולנוע; משחקים בחורף (**שקיעה כפרית**, עם עובד, 1976)

ברדוגו סמי: שוק; חיזו בטטה (**ילדה שחורה**, בבל, 1999)

גוטפרינד אמיר: גלויה מוואלדזה (**אחוזות החוף**, זמורה ביתן, 2002)

הנדל יהודית: סיפור בלי כתובת (**כסף קטן**, הקיבוץ המאוחד, 1988)

יהושע אברהם ב': מסע הערב של יתיר; שתיקה הולכת ונמשכת של משורר, גאות הים (**כל הסיפורים**, הקיבוץ המאוחד, 1993)

כהנא-כרמון עמליה: נעימה ששון כותבת שירים (**בכפיפה אחת**, הקיבוץ המאוחד, 1971); הינומה (**שדות מגנטיים**, הקיבוץ המאוחד, 1977)

ליברכט סביון: חדר על הגג (**תפוחים מן המדבר**, ספריית פועלים, 1986)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

מגד אהרון: יד ושם (ישראל חברים, הקיבוץ המאוחד, 1963)

מטלון רונית: אח קטן; ילדה בקפה (זרים בבית, הקיבוץ המאוחד, 1992)

ס' יזהר (סמילנסקי): השבוי (חרבת חזעה ועוד שלושה סיפורי מלחמה, זמורה ביתן, 1989)

עוז עמוס: דרך הרוח; נוודים וצפע (ארצות הנתן, עם עובד, 1989)

קנז יהושע: התרנגולת בעלת שלוש הרגליים (מומנט מוסיקלי, הקיבוץ המאוחד, 1980)

קסטל-בלום אורלי: שפרה (לא רחוק ממרכז העיר, עם עובד, 1987)

קרת אתגר: צפירה (צינורות, עם עובד, 1992)

שחר דוד: מעשה ברוקח ובגאולת העולם; דברים שבטבע האדם; על הצללים והצלם (מותו של האלוהים הקטן, שוקן, 1970)

תמוז בנימין: מעשה בעץ זית; תחרות שחייה (סיפורים, כתר, 1987)

קבוצה רביעית – סיפור מתורגם

יש ללמוד שלושה מבין הסיפורים האלה:

אידריס יוסוף: מספר ארבע (מקום על-פני האדמה, ון-ליר, 1986)

אל חכים תאופיק: על חוד התער (סיפורים ערביים, משרד הביטחון, סיפורים פלשתיניים)

באבל יצחק: מעשה בשובכי (סיפורים, ספריית פועלים, 1969); בן הרבי (חיל הפרשים ועוד סיפורים, כתר, 1987)

בשביס-זינגר יצחק: המפתח (המפתח, ספריית פועלים, 1978); גימפל תם (חורבן קרשב ועוד סיפורים, כרמל, 2000)

בוקצ'יו ג'ובאני: הבז (דקאמרון – ספר עשרת הימים, כרמל, 2000)

גוגול ניקולאי וסילייביץ': האדרת (סיפורים פטרבורגיים, הקיבוץ המאוחד, 1992)

גבריאל גרסיה מרקס: איש זקן מאוד עם כנפיים עצומות (הסיפור העצוב שלא ייאמן על ארנדירה התמה וסבתה האכזרית, שוקן, 1986)

דוקטורוב אדגר לורנס: הסופר במשפחה (חיי המשוררים, זמורה ביתן, 1988)

המינגוויי ארנסט: הרוצחים (גברים ללא נשים, זמורה ביתן, 1988)

לוי פרימו: התלמיד (זמן שאול, הקיבוץ המאוחד, 1988)

מופסן גי דה: העלמה פרל (הירושה, עם עובד, 1977)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

- מחפוז נגיב:** אחרי עשרים שנה (מקום על פני האדמה, ון-ליר, 1986); בית בעל שם רע; הפנסיונר (הגנב והכלבים וסיפורים אחרים, ספריית פועלים, 1970)
- מנספילד קתרין:** הזבוב (הספרות כרך א' 2, 1968)
- נבוקוב ולדימיר:** רגע של חסד (תריסר רוסי, הקיבוץ המאוחד, 1994)
- סלינגר ג'רום דוד:** יום נפלא לדגי בננה; מר קרסולי שלנו בקונטיקט (לאסמה – באהבה ובסאוב, מפעלים אוניברסיטאיים להוצאה לאור, 1979)
- עזאם סמירה:** השעון והאדם (סיפורים פלשתינאים, עקד, 1970)
- פו אדגר אלן:** הבור והמטוטלת (הבור והמטוטלת, סדרת קלאסי כיס, עם עובד, 1997); אלאונורה (מעשי הרצח ברחוב מורג, מחברות לספרות, 1965)
- פוקנר ויליאם:** ורד לאמילי (סימן קריאה 1, 1972; ורד לאמילי – מסתורין ואהבה, עקד, 1993); אמבר מובער (סימן קריאה 1, 1972)
- פיילי גרייס:** שיחה עם אבי (סימן קריאה 16–17, 1973; סיפורים אמריקאיים משנות ה-60 וה-70, עם עובד, 1993)
- פינק אידה:** הגן המפליג למרחקים; ציפורים; המחבוא (הגן המפליג למרחקים, ספריית פועלים 1988; וכן: כל הסיפורים, עם עובד, 2004)
- צ'כוב אנטון פבלוביץ':** כינורו של רוטשילד; יגון (מבחר סיפורי צ'כוב לבתי ספר, טברסקי, 1966)
- קלייסט הינריך פון:** רעידת אדמה בצ'ילי (קולהאס ואחרים), הקיבוץ המאוחד, 2002
- קפקא פרנץ:** גזר הדין (גזר הדין וסיפורים אחרים, עם עובד, 1997)
- קרבר ריימונד:** דבר קטן וטוב; נוצות; קתדרלה (דבר קטן וטוב, כתר, 1986)
- שלום עליכם:** אהבתי הראשונה (הסיפור הקצר, ספריית פועלים, 1977)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

פרק ג – רומאן ונובלה

יש לבחור **אחת** מבין שלוש האפשרויות האלה:

1. רומאן **אחד** המסומן בכוכבית, מן הקבוצה הראשונה או מן הקבוצה השנייה. (בשל אורכם או מורכבותם – ולא מטעמים של שיפוט ערכי – למידת הרומאנים שמסומנים בכוכבית * היא חלופה ללמידת שני רומאנים שאינם מסומנים בכוכבית, זאת כדי לפנות פרק זמן נאות לקריאתם ולדיון בהם).
 2. **שני** רומאנים מן הרשימה הכוללת רומאנים עבריים (קבוצה ראשונה) ורומאנים מתורגמים (קבוצה שנייה): רומאן **אחד** עברי ורומאן **אחד** מתורגם.
 3. רומאן **אחד** מרשימת הרומאנים העבריים והמתורגמים (קבוצות ראשונה ושנייה) ונובלה **אחת** מרשימת הנובלות העבריות והמתורגמות (קבוצות שלישית ורביעית): יצירה **אחת** מהספרות העברית ויצירה **אחת** מהספרות המתורגמת.
- הערה:** בחורף תשע"ב, בקיץ תשע"ג ובחורף תשע"ד, **אחת** מן השאלות בפרק "רומאן ונובלה" תהיה על הרומן **הדבר** מאת אלבר קאמי. בקיץ תשע"ג ובחורף תשע"ד, **אחת** מן השאלות בפרק "רומאן ונובלה" תהיה על הנובלה "בדמי ימיה" מאת ש"י עגנון אן על הנובלה "הזקן והים" מאת א' המינגווי (אחת משתי הנובלות בלבד).
- שימו לב:** מומלץ שבמהלך לימודיהם יקראו הנבחנים, על-פי בחירתם ותוך התייעצות עם המורה, **לפחות שישה ספרים** בנוסף לרומאנים ו/או לנובלות שיילמדו במסגרת פרק זה. במסגרת הקריאה החופשית הזו נבחנים רשאים לקרוא גם רומאנים וקובצי סיפורים המופיעים בתכנית הלימודים.

קבוצה ראשונה – רומאן עברי

אורפז יצחק: מסע דניאל (עם עובד, 1986)

איתן רחל: ברקיע החמישי (עם עובד, 1976)

אפלפלד אהרון: תור הפלאות (הקיבוץ המאוחד, תשל"ח); **קטרינה** (כתר, 1989)

באר חיים: נוצות (עם עובד, 1992); **חבלים** (עם עובד, 1998)

בן נר יצחק: בוקר של שוטים (כתר, 1992)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

- ברבש בני: מי פירסט סוני (הקיבוץ המאוחד, 1994)
- ברטוב חנוך: פצעי בגרות (עם עובד, 1969)
- בר-יוסף יהושע: עיר קסומה* (הקיבוץ המאוחד, 1979)
- גרוסמן דוד: ספר הדקדוק הפנימי* (הקיבוץ המאוחד, 1991); מומיק (הקיבוץ המאוחד, 2006)
- הנדל יהודית: החמסין האחרון (הקיבוץ המאוחד, 1993)
- יהושע אברהם ב': המאהב (שוקן, 1981); מר מאני* (הקיבוץ המאוחד, 1993); השיבה מהודו (הקיבוץ המאוחד, 1994); שליחותו של הממונה על משאבי אנוש (הקיבוץ המאוחד, 2004)
- לפיד שולמית: גיא אוני (כתר, 1982)
- מגד אהרון: החי על המת (עם עובד, 1974); פויגלמן (עם עובד, 1987); מסע באב (עם עובד, 1980)
- מיכאל סמי: חצוצרה בוואדי (עם עובד, 2003); חסות (עם עובד, 1979)
- נבו אשכול: ארבעה בתים וגעגוע (זמורה ביתן, 2004)
- ס' יזהר (סמילנסקי): מקדמות* (זמורה ביתן, 1992)
- עגנון שמואל יוסף: סיפור פשוט* (כל סיפורי ש"י עגנון, כרך ג': על כפות המנעול, שוקן, 1998; וכן: סיפור פשוט (כולל הערות וביאורים, שוקן, 1998); שירה* (שוקן, 1999)
- עוז עמוס: מיכאל שלי (עם עובד, 1990); מנוחה נכונה (עם עובד, 1983); קופסה שחורה (עם עובד, 1996)
- עמיר אלי: מפריח היונים (עם עובד, 1993)
- פוגל דוד: חיי נישואים* (הקיבוץ המאוחד, 2000)
- קורן ישעיהו: לווייה בצהריים (מפעלים אוניברסיטאיים להוצאה לאור, 1974)
- ק' צטניק: השעון (מוסד ביאליק, 1972)
- קנז יהושע: התגנבות יחידים* (עם עובד, 2006); מחזיר אהבות קודמות (עם עובד, 1997)
- קניוק יורם: חימו מלך ירושלים (עם עובד, 2003); אדם בן כלב (ספריית פועלים, 1987)
- ראובני אהרון: שמות (עם עובד, 1969)
- רביניאן דורית: החתונות שלנו (עם עובד, 1999)
- שבתאי יעקב: זיכרון דברים* (מפעלים אוניברסיטאיים להוצאה לאור, 1977)
- שדה פנחס: החיים כמשל (שוקן, 2002)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

שחם נתן: רביעיית רוזנדורף (עם עובד, 1987)

שלו מאיר: רומן רוסי (עם עובד, 1988); כימים אחדים (עם עובד, 1994); יונה ונער (עם עובד, 2006)

שמיר משה: הוא הלך בשדות (עם עובד, 1972); במו ידיו: פרקי אליק (עם עובד, 1972)

תמוז בנימין: מינוטאור (הקיבוץ המאוחד, 1980); רקוויאם לנעמן (זמורה-ביתן-מודן, 1978)

קבוצה שנייה – רומאן מתורגם

אוסטר פול: ארמון הירח (עם עובד, 1977); מוסיקת המקרה (עם עובד, 1992)

אורוול ג'ורג': 1984 (עם עובד, 1972)

אז'אר אמיל (גארי רומן): כל החיים לפניו (עם עובד, 1984)

אייטמטוב צ'ינגיס: והיום איננו כלה (עם עובד, 1994)

אליוט ג'ורג': הטחנה על שפת הפלוס (כרמל, 1998)

גולדינג ויליאם ג'רלד: בעל זבוב (עם עובד, 1972)

בולגקוב מיכאיל: האמן ומרגריטה* (ידיעות אחרונות – ספרי חמד, 1999)

בל היינריך: המוקיון (מסדה, 1971)

בלזק אונורה דה: אבא גוריו (הקיבוץ המאוחד, 1992); הדודן פונס (עם עובד, 1981)

ברונטה אמילי: אנקת גבהים (כתר, 1990)

ברונטה שרלוט: ג'יין אייר (זמורה ביתן, 1987)

בשביס-זינגר יצחק: העבד (עם עובד, 2004)

גארי רומן: עפיפונים (עם עובד, 1983)

גרין גרהם: מסעותי עם דודתי (עם עובד, 1989)

דה לוקה ארי: הר אדוני (הקיבוץ המאוחד, 2003)

דוסטויבסקי פ"מ: החטא ועונשו* (ידיעות אחרונות, 1995)

דיקנס צ'רלס: תקוות גדולות (ספריית פועלים, 1983); דוד קופרפילד (דביר וזמורה ביתן, 1987)

הסה הרמן: נרקיס וגולדמונד (שוקן, 1975)

הרפר לי: אל תיגע בזמיר (עם עובד, 2003)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

- וולף וירג'יניה: אל המגדלור* (מפעלים אוניברסיטאיים להוצאה לאור, סימן קריאה, 1975)
- וילד אוסקר: תמונתו של דוריאן גריי (אור-עם, 1984; וכן: חנות ספרים, 1998)
- טולסטוי לב: אנה קרנינה* (עם עובד, 1999)
- מאן תומס: בית בודנברוק* (עם עובד, 1986)
- לורנס דיוויד הרברט: בנים ואוהבים (שוקן, 1981)
- מארקס ג' גרסיה: מאה שנים של בדידות* (עם עובד, 1972); אהבה בימי כולרה (עם עובד, 1989)
- מוריסון טוני: העין הכי כחולה (הקיבוץ המאוחד, 1996)
- מלמוד ברנרד: העוזר (עם עובד, 1979)
- ממי אלבר: נציב מלח (עם עובד, 1964)
- סלינג'ר ג'רום דיוויד: התפסן בשדה השיפון (עם עובד, 1975)
- סראמגו ז'וזה: על העיוורון (הקיבוץ המאוחד, 2000)
- פוקנר ויליאם: הקול והזעם* (ספריית פועלים, 1973); אור באוגוסט* (ספריית פועלים, 1968)
- פיצג'רלד פ' סקוט: גטסבי הגדול (הקיבוץ המאוחד, 1999); ענוג הוא הלילה (עם עובד, 1973)
- פלובר גוסטב: מאדאם בובארי* (הקיבוץ המאוחד, 1991)
- פרלה יהושע: יהודים סתם (הקיבוץ המאוחד, 1992)
- פריש מקס: הומו פאבר (ספריית פועלים, 1982)
- קאמי אלבר: הדבר (עם עובד, 2001); הזר (עם עובד ומסדה, 1985); אדם הראשון (עם עובד, 1995)
- קונדרה מילן: ספר הצחוק והשכחה (זמורה ביתן, 1981)
- קזנצאקיס ניקוס: חייו ומעלליו של אלכסיס זורבס (זורבה היווני) (עם עובד, 1995)
- קפקא פרנץ: המשפט* (שוקן, 1992)

קבוצה שלישית – נובלה עברית

- אורפז יצחק: נמלים (שלוש נובלות, עם עובד, 1972; וכן: גוונים 1997)
- ביאליק חיים נחמן: מאחורי הגדר, (ביאליק – סיפורים, דביר, 1956; וכן: פרויקט בן יהודה –

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

(<http://benyehuda.org/bialik>)

בן נר יצחק: עתליה (אחרי הגשם: שלושה סיפורים, כתר, 1979)
הראבן שולמית: נביא; אחרי הילדות; שונא הנסים (צימאון, דביר, 1996)
טביב מרדכי: כינורו של יוסי (עם עובד, 1964)
יהושע אברהם ב': שלושה ימים וילד (כל הסיפורים, הקיבוץ, המאוחד, 1993)
כהנא-כרמון עמליה: לב הקיץ לב האור (בכפיפה אחת, הקיבוץ המאוחד, 1971; וכן: כאן נגור: חמש נובלות, הקיבוץ המאוחד, 1996)
ס' יזהר (סמילנסקי): חרבת חזעה (ארבעה סיפורים, הקיבוץ המאוחד, 1984; וכן: סיפור חרבת חזעה ועוד שלושה סיפורי מלחמה, זמורה ביתן, 1989)
סרי דן בניה: עוגיות המלח של סבתא סולטנא (כתר, 1988)
קסטל-בלום אורלי: המינה ליזה (כתר, 1995); רדיקלים חופשיים (רדיקלים חופשיים, כתר, 2000)

קבוצה רביעית – נובלה מתורגמת

אייטמטוב צ'ינגיס: ג'מילה (כרמל, 2005)
הראבל בוהומיל: העיירה שבה נעצר הזמן (עקד, 1994)
בולגאקוב מיכאיל: לב של כלב (כפתור, תשמ"ט)
המינגוויי ארנסט: הזקן והים (עם עובד, 1980)
זיסקינד פטריק: היונה (עם עובד, 1986)
מאן תומס: טונו קריגר; מוות בוונציה (מוות בוונציה וסיפורים אחרים, הקיבוץ המאוחד, 1988)
מוריאק פרנסואה: הנשיקה למצורע; הורתו (הנשיקה למצורע, עם עובד, 1981)
מלוויל הרמן: ברטלבי (משרד הביטחון, ספריית תרמיל, 1988; וכן: המעורר מס' 2, 1997);
וכן: מחווה לשישה סיפורים של המאה התשע-עשרה, בעריכת נילי מירסקי, עם עובד, 2006.

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

פרק ד – דרמה

יש ללמוד **שני** מחזות: טרגדיה אחת (מאת סופוקלס או מאת שקספיר) מן הקבוצה הראשונה, ומחזה אחד נוסף, (עברי או מתורגם), מבין המחזות שבקבוצות השנייה והשלישית.

קבוצה ראשונה – טרגדיה מאת סופוקלס או מאת שקספיר

סופוקלס: אנטיגונה (דביר, 1970; וכן: מוסד ביאליק, 1971; וכן: שוקן, 1990);
אדיפוס (מוסד ביאליק, 1971; וכן: שוקן, 1994)
שקספיר ויליאם: המלט (אור-עם, 1973; וכן: דביר, 1981); **מקבת** (הקיבוץ המאוחד, 1971; וכן: עם עובד, 1986); **המלך ליר** (מוסד ביאליק, 1971; וכן: אור-עם, 1994); **אותלו** (דביר, 1991)

קבוצה שנייה – מחזה מתורגם

איבסן הנריק: בית בובות (אור-עם, 1983)
ברכט ברטולד: מעגל הגיר הקווקזי (אור-עם, 1984); **אימא קוראז'** (עם עובד, 1986)
דירנמט פרידריך: ביקור הגברת הזקנה (אור-עם 1983)
ויליאמס טנסי: ביבר הזכוכית (אור-עם, 1982); **חשמלית ושמה תשוקה** (אור-עם, 1985)
לורקה גרסיה פדריקו: ירמה (מחזות, הקיבוץ המאוחד, 1965; וכן: עם עובד, 1988)
מילר ארתור: מותו של סוכן (אור-עם, 1986)
סטרינדברג אוגוסט: העלמה יוליה (אור-עם, 1985)
פינטר הרולד: החדר (אור-עם, 1988)
פירנדלו לואיג'י: שש נפשות מחפשות מחבר (מרכז ישראלי לדרמה, 1990)
צ'כוב אנטון: גן הדובדבנים; שלוש אחיות (ארבעה מחזות, עם עובד, 1973)

נספח לשאלון 05, קיץ תשע"ג

ספרות / 2 יחידות

קבוצה שלישית – מחזה עברי

אלוני נסים: הכלה וצייד הפרפרים (הקיבוץ המאוחד, 1980); הנסיכה האמריקאית (עמיקם, 1963); אכזר מכל המלך (ידיעות אחרונות, ספרי חמד, 1997)
בן שמחון גבריאלי: מלך מרוקאי (עדי, 1980)
בר יוסף יוסף: אנשים קשים (מפעלים אוניברסיטאיים להוצאה לאור, 1983)
לוי חנוך: חפץ (חפץ ואחרים, הקיבוץ המאוחד, 1988); הילד חולם (מלאכת החיים ואחרים, הקיבוץ המאוחד, 1991)
לפיד שולמית: רכוש נטוש (אור-עם, 1991)
סובול יהושע: ליל העשרים (אור-עם, 1990); גטו (אור-עם, 1989)
שבתאי יעקב: נמר חברבורות (הקיבוץ המאוחד, 1985)
תומר בן ציון: ילדי הצל (עמיקם, 1963)